

Cluborgaan van Beneteau Club Nederland

21e jrg. nr. 2 – december 2021

IN DIT NUMMER

Uit de bestuurshut	1
Refit van een First – slot	3

Met de ZaZoe op reis	7
Van de voorzitter	10

Zeilen in Griekenland

- Reizen zonder tijdsbestek 10
- Orion 11

Boegspriet	13
------------	----

Zeilen in de Oostzee

- Reis met onderbrekingen 14
- De Vela achterna 17
- Swing op reis (met Tippy) 24

Afsluitingstocht	28
In memoriam Ruud van Oers	31
Agenda	31
Nieuwe leden	32

UIT DE BESTUURSHUT

Beste zeilvrienden,

Bij het terugblikken op het jaar 2021 stel ik voorzichtigheidshalve vast dat het jaar toch niet helemaal gebracht heeft wat we ervan verwacht hadden. We gingen wederom van de ene coronagolf naar de andere. Onze nationale corona-roerganger volgde daarbij een intrigerende koers, die gekenmerkt wordt door opeenvolgend strengere maatregelen en versoepelingen. In zijn grenzeloze optimisme laat hij zich daarbij keer op keer verleiden tot weidse toekomstperspectieven, die niet uit te blijken komen. Is dit echter de plaats om verwijten te maken? Ik denk het niet; in andere landen worstelen ze (vertraagd of versneld) met dezelfde problemen.

Om in scheepvaarttermen te blijven: Het blijft voorlopig onstuimig weer.

We moeten het er maar mee doen en hopen op betere tijden.

In de tussentijd blijkt de zeilboot (en daarnaast ook de camper en de caravan) een soort ideale bubbel te zijn, waarmee je je prima (en veilig) kunt verplaatsen en vakantie kunt vieren. Hierdoor is een grotere vraag ontstaan naar (in ieder geval gebruikte) zeiljachten en het grappige daarbij is dat die een hele interessante waardeontwikkeling laten zien. Ik ga daarbij onze leden zeker niet adviseren om nu te cashen en afscheid te nemen van hun schepen (en daarmee hun hobby/passie), maar het blijft een volkomen onverwacht en interessant bijeffect van de corona-pandemie.

Onze vereniging heeft het afgelopen jaar dus bepaald niet de evenementen kunnen organiseren die normaalgesproken in de planning staan. Op 27 mei hebben we een ledenvergadering "op afstand" kunnen organiseren. Die werd door zo'n 20 leden bijgewoond. Ik hoop (wellicht tegen beter weten in) dat we volgend jaar weer een fysieke bijeenkomst kunnen organiseren.

Verzameld bij de WV Lelystad, Houtribhaven

In het weekend van 8 oktober kon gelukkige wél de afsluittocht doorgang vinden. Vertrekpunt was de jachthaven van de Watersportvereniging Lelystad. We hadden geluk: de weergoden waren ons gunstig gezind. Er stond op het juiste moment een windkracht 3 tot 4 op een overigens verder zonnige dag; later op de dag was het overigens praktisch windstil. Daar uw scribent

zijn eigen boot permanent in Griekenland (Lefkas) heeft liggen, mochten we als opstappers aanmonsteren op het schip van René en Marion. Het was een interessante competitie met slechts drie deelnemende schepen. Henri waakte met zijn schip over het wedstrijdverloop. Dat liep wat chaotisch omdat één team de te ronden boei misinterpreteerde en één van de teams met een overigens snelle catamaran niet scherp genoeg aan de wind kon varen. Allemaal erg interessant en leerzaam voor de behoorlijk onervaren zeiler die ik zelf ben. René bleek overigens een zeer ervaren (solo)zeiler te zijn. Enige assistentie van onze zijde bleef beperkt tot het buitenboord hangen van een fender.

Al met al was het een leuk, enerverend en vooral ook gezellig weekend. Het weekend vond plaats tijdens een van de "corona-luwtes" (nieuw woord?), dus we konden gezellig samen dineren met niet te veel restricties. Dat leverde interessante ontmoetingen op met diverse disgenoten. Daarbij stonden we versteld van de gastvrijheid van iedereen: We mochten overnachten op de boot van één van deelnemers, we werden uitgenodigd voor een borrel op een andere boot en we konden nota bene kiezen op welke boot we wilden opstappen. Ik hoop dat we volgend jaar weer van de partij mogen zijn en hoop dan op een wat grotere opkomst, want ik kan deelname aan zo'n weekend begrijpelijkerwijs alleen maar aanbevelen.

Verder hebben we door het jaar heen een aantal vertrokken leden en gelukkig ook de nodige nieuwe aanmeldingen mogen noteren. Ik mag daarom met plezier constateren dat BCN (ondanks corona) een actieve vereniging is met een relatief groot ledenaantal.

Afsluitend wens ik u en de uwen alvast fijne feestdagen en een voorspoedig 2022 toe en uiteraard behouden vaart.

Hans de Wilde - penningmeester

REFIT FIRST 47.7

Deel 3: 7 mei t/m 3 juli 2021)

Met het schijven van dit laatste deel, is het inmiddels alweer eind oktober 2021. Een jaar geleden zijn we begonnen met onze refit. Een korte terugblik (periode oktober 2020-mei 2021): Wat hebben we, in grote lijnen, allemaal al gedaan:

- Het teakdek verwijderen, rubber eraf gekrabd en gangboorden opnieuw opgebouwd met 2 lagen epoxy.
- De spiegel en een gedeelte van de kuipvloer eruit gezaagd en opnieuw opgebouwd, waaronder ook een groot zwemplateau.
- Er komen 2 stuurwielen en de kuip is hiervoor verbreedt.
- Achter de stuurwielen is een verhoging (extra bergruimte) gemaakt in plaats van een open spiegel. Wij noemen dit "ons loungedek".
- Voor de grootschoot (was met een overloop in de kuip) hebben we een beugel gemaakt (kern van hout met vele lagen polyester).
- Er is veel plamuur aangebracht (meerdere lagen) en heel veel geschuurd.
- Op de banken en zwemplateau is pvc aangebracht.
- De gangboorden zijn klaargemaakt voor antislip verf.
- Al het polyester is voorzien van 4 lagen primer en 4 laklagen, laatste laklaag van de kuip en spiegel is door de schilder gedaan.
- De beugel heeft zijn uiteindelijke grijze kleur gekregen.

En dan is het begin mei en is het besluit gevallen om de hele opbouw te schilderen en ook de hele romp! De romp wordt grijs, net als de beugel, met witte striping en belettering. De opbouw wordt net als de kuip en spiegel Verkeerswit.

Er zullen heel veel rondjes om de boot gemaakt moeten worden. We kiezen voor het gemak en regelen een hoogwerker, zodat we overal goed bij kunnen. Een top beslissing!

We krijgen veel hulp van onze kinderen, zodat het een echt familieproject is geworden. En het rijden met de hoogwerker is ook gewoon leuk. Overdag gebeurt vaak het voorbereidende werk, zodat er 's avonds geschilderd kan worden. Het afplakken, schuren, ontvetten en schoonmaken zijn ook niet de leukste klusjes, maar o zo belangrijk.

Met de hoogwerker eerst de striping verwijderen

Als eerste worden de striping en letters verwijderd, zowel bij de opbouw als op de romp. Daarna starten we met het schuren, korrel 80. Schoonmaken en weer schuren, nu met korrel 120. Pfff, alweer schoonmaken en dan kan de eerste en tweede primerlaag erop. Na de primerlagen mag er weer geschuurd worden, joepie, en nu met korrel 240. Tijd voor de eerste laklaag! Een goede planning is cruciaal, omdat de opbouw wit is en de romp

grijs. We gebruiken een 2-componenten lak en moeten goed rekening houden met de droogtijden en de twee verschillende kleuren. Het zijn soms lange avonden om het af te krijgen.

Meters en meters afplaktape aangebracht (en nog vele meters zullen volgen!)

Na 2 lagen primer is de eerste laklaag aan de beurt

Ondanks al deze goede voorbereiding, zien we na de eerste laklaag allemaal putjes/kratertjes in de grijze laklaag op de romp. De witte primer komt er doorheen. Help, wat is dat? Aan bakboordzijde is het erger, maar niet overal..... We laten de experts ernaar kijken en unaniem: siliconen in de verf! Wat een tegenslag en hoe kunnen we dit herstellen? Veel werk moet opnieuw; terug naar het schuren en nog meer schuren en nog beter schoonmaken. En opnieuw de laklaag aanbrengen.... pfff. Het resultaat mag er zijn, de romp ziet er al veel beter uit.

Het wordt tijd om de boot te verplaatsten van de grote loods, naar de "oude" spuitcabine waar minder stof aanwezig is. De planning verloopt prima, zodat de schilder op donderdag en vrijdag de laatste laklaag kan aanbrengen, wit op de opbouw en grijs op de romp. Weer een top resultaat: ze staat te glimmen en te shinen in de loods en wij hebben een weekend rust! Een heerlijk zomers weekend en wat hebben we genoten van de voorjaarswedstrijden op onze haven (het is dus inmiddels 11 juni geworden).

Nu gaat het echte op bouwen weer beginnen. In de kuip wordt het laatste pvc gelegd. Met z'n vieren zijn we aanwezig. Ad begint met het aanbrengen van de lijm over de hele kuipvloer, de 2 zonen tillen het pvc en laten dit, op aanwijzing van Scarlett, langzaam zakken zodat Ad goed stevig kan aanrollen. O, o, o, het is veel te warm geworden, waardoor de lijm totaal niet meer plakt.... We zitten er even doorheen, maar gelukkig wordt er door de kinderen (dochter is inmiddels ook gearriveerd) direct de plamuurmessen erbij gepakt. We steken al de lijm af van de kuipvloer en het pvc. De planning wordt doorgenomen, wie kan wanneer helpen?

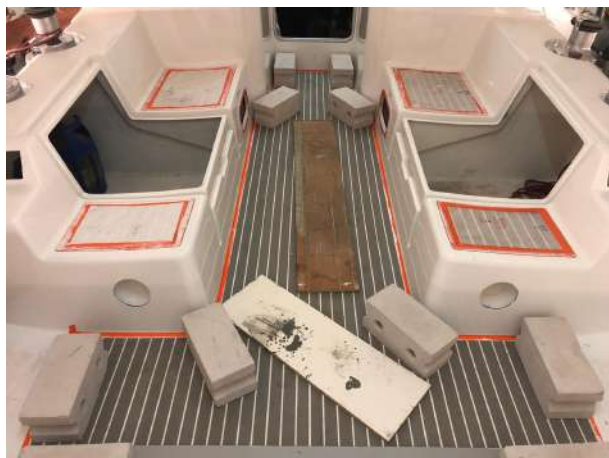
Een tegenvallertje, met z'n allen de lijm verwijderen

De volgende dag alle lijmresten verder verwijderd en alles weer ontvet.

Na werktijd gaan we opnieuw het pvc aanbrengen, maar nu eerst een stukje lijmen, dan pvc aanrollen, weer een stukje lijmen en

verder aanrollen. Dit gaat heel goed! Zo zie je maar weer, met z'n allen is ook dit weer gelukt. En het resultaat mag er zeker wezen.

Na de 2e keer pvc plakken

Nu de kuipvloer ook klaar is, gaan we verder met het definitief monteren van de stuurwielen (en het werkt!).

De stuurwielen geven al een heel ander gezicht

De beugel wordt omhoog getakeld en ook definitief op de juiste plaats gemonteerd. Het zwemplatform wordt bevestigd na veel denkwerk hoe dit eenvoudig en stevig is te doen. We kiezen voor 2 buizen aan weerszijde van 70 cm die in de spiegel schuiven. Deze buizen worden van buitenaf vastgezet, waardoor de klep gefixeerd wordt voor zijwaartse belasting. De luiken worden voorzien van scharnieren en sloten en de buiskap wordt ingemeten. Het dekbeslag

wordt weer gemonteerd, net als 2 blokken op de beugel. Kortom, de ZaZoe wordt steeds meer een boot (i.p.v. een klusproject).

De uitlaat wordt weer aangesloten, net als het motorpaneel, de gashendel, de buitendouche, de stuurautomaat en de navigatie-instrumenten.

Daarna is het tijd voor de laatste grote klus: antislip verf aanbrengen in de gangboorden. Heel secuur wordt er afgeplakt. We laten zelfs stickers maken, zodat alle rondingen (om de scepterpaaltjes bijvoorbeeld) hetzelfde zijn. Twee dagen lang duurt deze klus en dan kan er geschilderd worden. In de twee-componentenlak, een zeer licht grijze kleur, mengen we zorgvuldig een poeder van glasparels (fijn). Het resultaat qua kleur is zeer matig..... komt dit door het licht van de loods? We gaan de proefstukjes in het daglicht bekijken, maar daar worden we niet echt wijzer van. Het lijkt gewoon te grijs/bruin. We besluiten om nog een extra laklaag in Verkeerswit aan te brengen. Dit geeft nu exact het gewenste (kleur) resultaat! Weer een extra inspanning die beloond wordt.

En het nieuwe logo is aangebracht op de spiegel

We gaan stug door met de afwerkingen. De belettering is klaar en aangebracht op de romp. De buiskap wordt geplaatst en ook hier is het

resultaat beter dan dat we hadden verwacht. Een semi-vast gedeelte met veel ramen en een afneembaar dak, waardoor we "cabrio" kunnen varen. Zeker in warme gebieden lijkt dit ons ideaal. De kajuitdeurtjes en vlaggenstok worden gauw nog even voorzien van een laklaag, de schroefbladen (refurbished) worden gemonteerd en 4 reparatielagen onderwater coating op wat kleine plekjes aangebracht. De boegspriet hebben we laten moffelen in dezelfde kleur grijs als de romp en ook deze wordt weer aangebracht. Net als het anker en het ankerluik. De nieuw restylede naam ZaZoe, in 3 tinten grijs, siert tenslotte de spiegel.

Opruimen, schoonmaken en dan..... We zijn klaar in de loods en kunnen te water!

Het is vrijdagmiddag 2 juli 2021

We varen eerst nog even naar Tholen, pakken het beddengoed, eten en drinken en zaterdag vertrekken we naar Sint Annaland! Wat een happening bij aankomst en wat zijn we blij dat we er zijn. Natuurlijk is nog niet alles helemaal af, de mast moet ook nog geplaatst worden (niet onbelangrijk), maar dat kan allemaal wel later. We zijn nu klaar voor het seizoen 2021 en de toekomst met de ZaZoe 2.0!

Ad en Scarlett Oskam – S/Y ZaZoe, A19

ZOEK DE VERSCHILLEN

Uit het water 24-10-2020

en weer te water, 2 juli 2021

De Mast staat er inmiddels weer op

De eerste zeiltocht op de Oosterschelde; de ZaZoe 2.0 in actie

VAKANTIE ZAZOE 2.0

Nadat we 9 maanden aan het klussen zijn geweest aan de ZaZoe, waren we toe aan een welverdiende vakantie! Natuurlijk zijn we reuze benieuwd naar hoe zou ze varen met de overloop op de beugel in plaats van in de kuip. Hoe zouden de trimmogelijkheden zijn met de dubbel uitgevoerde grootschoot op de beugel? En natuurlijk niet te vergeten, hoe zal onze vernieuwde en grote kuip bevallen met de twee stuurwielen? We hebben in ieder geval 4 weken de tijd om alles uit te proberen. In de 3 weken dat ze weer in het water lag (3-7-2021) hebben we slechts kleine stukjes naar de Zeelandbrug gevaren. De vuurdoop zal de vakantie zijn.

Een zeehond op de koffie bij ankerplaats De Bol, Breskens

Na het uitgebreid vieren van de verjaardag van Ad, vertrekken we zondag richting Breskens, waar we een nachtje voor anker gaan bij de Bol. Dat is heerlijk wakker worden, met de vogels en zeehonden die op de koffie komen. We blijven een uurtje of 2 langer genieten, zeker ook van ons loungedek. Het weer is goed, dus we vertrekken toch maar voor een langere trip naar St.-Vaast-la-Hougue, Noord-Normandië, vlakbij Cherbourg.

St.-Vaast-la-Hougue

Na een tocht van 31 uur, waarbij we hebben kunnen zeilen tot Nieuwpoort, arriveren we met afgaand tij bij de ankerplek en droppen het anker voor een nachtje. De volgende ochtend varen we de haven binnen en hebben een mooie plek aan de eerste lange steiger. We verkennen het dorpje met onze (elektrische) vouwfietsjes. St.-Vaast is bekend om zijn oesterkwekerijen waardoor we uiteraard langs de viswinkel gaan voor een paar oestertjes. Wat een verwennerij, €6,50 voor een hele kilo (en dat zijn dan de duurste), heerlijk bij de middagborrel. Als je niet van oesters houdt, dan is de delicatessie winkel Maison Gosselin zeker een bezoek waard. Kelders vol met wijn, whisky, chocola en nog heel veel meer! Wilmar en Marleen, van de Madness en onze burens in de haven, lopen ook binnen vanuit Fécamp. De komende weken zullen we samen terug hoppen, waardoor de traktatie met oesters een welkom begin van deze, gezamenlijke, vakantie is.

We merken dat de ZaZoe een bijzonder gespreksonderwerp is/wordt bij steigergenoten. Andere zeilers spreken ons aan, dat ze de boot

niet herkennen als een First en dat deze “nieuw” is/likt. Met een beetje gepaste trots vertellen we dan over onze, geslaagde, refit. Een dergelijk gesprekje op de steiger, mondt uit in een borrel aan boord van de No Doubt, ligplaats Herkingen. Het klikt en we besluiten om met z'n 7-en een wandeltocht te maken naar het eiland Tatihou. Deze tocht is met laagwater tussen de oesterbedden door (bij laag water worden de oesterzakken gedraaid voor gelijkmatige groei), vervolgens een bezoek aan de botanische tuin en het fort met toren uit 1722. De terugtocht is met hoogwater in het amfibievoertuig. Ook de bemanning van de Red Zeppelin en Volunteer maken deze leuke trip.

De oesterbedden

Het amfibievoertuig, bij laagwater rijden, bij hoogwater varen

We vertrekken, met wat moeite, uit deze leuke plaats. Met een windje 5 en alleen het voorzeil, varen we naar Ouistreham om van daaruit de stranden van Normandië, D-day, te bezoeken. De heren gaan met de fiets naar Cannes om daar een auto te huren. Wel een hele mooie tocht, met wat terrasjes, maar helaas.... geen auto. Gelukkig hebben de vrouwen de havenbrochure gelezen en zien een “guided tour” naar Pointe du Hoc, Omaha Beach, de American War Cemetery en Arromanche Port. De plaatsen die we bezoeken ontroeren ons. De vrijheid die wij dagelijks ervaren, ook als zeilers, krijgt er een extra dimensie bij. Pointe du Hoc: daar waar enkele dagen voor D-Day al gevechten hebben plaatsgevonden ter voorbereiding op de invasie. Omaha Beach: 1 van de 5 stranden waar de geallieerden aan land zijn gekomen (Utah Beach, Juno Beach, Gold Beach en Sword Beach). Arromanche Port: 1 van de kunstmatig aangelegde “havens” waar al het materiaal en materieel aan land werd gebracht. We vonden de American War Cemetery wel het meest indrukwekkend.....

American War Cemetery

Na Ouistreham staat een bezoek aan Deauville op de planning. Helaas weinig wind, dus op de motor varen we keurig met opkomend water Deauville binnen. Ook hier blijven we een paar dagen genieten van al wat deze plaatsen (Deauville en Trouville) te bieden hebben.

*Laagwater bij Deauville**Zonsopkomst op de Seine**Lekker eten op het kookeiland/loungedek*

We toveren ons loungedek om naar een kookeiland, waar we met onze bakplaatjes allemaal lekkere vis, schaal- en schelpdieren klaarmaken. Wat is een zeilersleven toch een heerlijk leven....

Het weer blijft rustig en zonnig. Op de motor en de stroom mee varen we "het hoekje om", de Seine op naar Honfleur. Daar liggen we heerlijk in de zon en de bimini op de Madness is een uitkomst (môkôkhè). We flaneren langs de haven van Honfleur, zien het houten kerkje, slenteren door de straatjes en zitten gezellig op de terrasjes.

Vanuit Honfleur vertrekken we vroeg en de zonsopkomst op de Seine is een onvergetelijk plaatje. In de monding hijsen we de zeilen en een prachtige zeiltocht ligt voor ons. We varen dicht langs de kust en varen langs de baai van Étretat, de Olifantenrots. We zeilen verder naar Fécamp en lopen weer met meegaand tij de haven in. Bij een van onze vorige bezoeken aan deze plaats, hebben we het klooster van Benedictine al bezocht, maar we kopen wel een nieuwe fles Dom Benedictine Single Cask. Het gaat wat meer waaien, en er staat een behoorlijke swell precies de haven in. Niet echt prettig om uit te varen en daarom blijven we een nacht extra liggen. Een extra dag in Fécamp, de fietsen worden weer gebruikt, én een hele dag in St.-Valéry-en-Caux is daardoor mogelijk.

We hebben een strakke planning en zeilen in het donker Fécamp uit. Met opkomende zon varen we keurig op tijd voor de brugopening, St. Valéry, binnen.

Aanloop St.-Valery-en-Caux

Wat een absolute verrassing is dit dorp voor ons en echt een aanrader. We verblijven er 2 nachten en de 3e nacht is gratis, wat een gastvrijheid. We genieten van het dorp, de terrasjes, de winkeltjes en wandelen en fietsen in de omgeving. Ook rusten we heerlijk uit. De volgende etappe gaat naar Boulogne, een tussenstop. Het eerste stuk kunnen we heerlijk zeilen en we maken mooie foto's van de Madness en zij van ons. We genieten van onze kuip, maken een dansje, wisselen vaak van roer gewoon omdat het kan, en relaxen op ons loungedek. Het laatste stuk gaat de motor weer aan. Na een nachtje Boulogne zetten we na Cape Griz Nez weer de zeilen en hoppen verder naar Nieuwpoort. Na een heerlijk diner in het clubhuis, staan er de volgende dag hoge golven naar binnen en we stuiteren Nieuwpoort uit. We hijsen de zeilen en gaan als een speer op het korte stukje naar Oostende. Daar mag een etentje bij de Koekoek niet ontbreken! Een halve kip met brood voor € 7,50, waar vind je dat tegenwoordig nog. De volgende culinaire stop is Zeebrugge, speciaal voor de bekroonde garnalenkroketten van 't Werftje. Helaas waren ze voor het diner gesloten, dus de volgende dag maar kroketten bij de lunch! Zo konden we toch nog in de middag vertrekken naar Vlissingen. Weer stuiteren we de haven uit en zetten zeil naar Vlissingen. We overnachten in de nieuwe haven Het Dok. Veel lege steigers, maar een mooi gelegen haven in bijna het centrum van Vlissingen. Een culinair "patatje pinda met frikandel speciaal" is niet te versmaden. Via de blauwe golf (voor veilige en

vlotte doorvaart van de recreatievaart over het Kanaal door Walcheren) kunnen we weer heerlijk zeilen op ons thuiswater! We willen nog niet naar huis en belandden voor een laatste gezamenlijk diner in Kats. Ook een aanrader met deze nieuwe, deels Belgische, uitbaters. De laatste etappe is naar St. Annaland, back home.

Hoe heeft de ZaZoe 2.0 zich gehouden? Nou, de refit is meer bevallen en beter gelukt dan dat we van tevoren hadden verwacht. Het trimmen van het grootzeil gaat stukken beter met de dubbele grootschoot op de beugel. De ruimte in de kuip is fantastisch te noemen. Het loungedek is veel gebruikt, zeker om te chillen en te relaxen in de zon. De twee stuurwielen heeft geen onenigheid gebracht, integendeel: het wisselen van roer, bakboord-stuurboord, maar ook onderling wisselen van roer, was erg fijn. Niet meer klimmen en klauteren langs het roer, over de overloop en de hoge kant. Het cabrio-varen, de kleine windschermpjes aan de zijkant, de verlichting in de beugel, het zwemplatform, kortom: alles wat we hadden bedacht en hadden gemaakt is perfect op z'n plaats gevallen. Onderweg veel verwonderde blikken gezien en gesprekken gevoerd over onze refit. Het was een hele klus, maar na deze vakantie weten we zeker: het is de moeite waard geweest.

Ad en Scarlett Oskam - SY ZaZoe, First 47.7

Voor de liefhebbers zijn filmpjes van onze vakantie en van onze refit te zien op de FB pagina van Sailing Yacht ZaZoe.

TERUGBLIK EN VOORUITBLIK VAN DE VOORZITTER

Het jaar 2021 is bijna ten einde, een jaar waarin Covid 19 op de terugweg was en weer hard terugkwam met alle gevolgen die dit teweeg bracht.

Begin 2021 werden bijna alle activiteiten van onze vereniging uitgesteld, geen Nieuwjaarsreceptie, en geen Koningstocht. Wel een digitale ALV in mei en ook de Après Voile met vele mooie verhalen kon verschijnen.

Maar... we konden zeilen. Velen van jullie zeilden in Nederland of een stukje verder naar het zuiden, een flink aantal zocht de Oostzee op, Enige leden schreven over hun belevenissen regelmatig een blog.

Na de vakantie kon wel de sluitingstocht georganiseerd worden vanuit de Houtribhaven in Lelystad. Zie voor een verslag op pagina 28.

Het bestuur zit niet stil en is alweer plannen aan het maken voor 2022 waarbij de Nieuwjaarsreceptie op **16 januari 2022** de eerste activiteit zal zijn, als Covid dit toelaat.

Het zal een bijzondere bijeenkomst worden. Let op de komende mededelingen en noteer deze datum al vast in jullie agenda. Tijdens deze bijeenkomst zal het programma voor 2022 bekend worden gemaakt.

Een aantal schepen zal komend jaar voor kortere of langere tijd (weer) naar de Oostzee vertrekken. Misschien is het een idee om een gezamenlijke aanbrengtocht Oostzee te organiseren en dat bij aankomst in het Kielerfjord ieder zijn eigen koers kan varen.

2022 moet maar weer een normaal jaar gaan worden, maar ja wanneer in 2022... .

Rest het bestuur niets anders dan jullie en jullie familie heel fijne Kerstdagen en een voorspoedig 2022 toe te wensen.

Namens het bestuur,

Evert Jochensen

Voorzitter.

REIZEN ZONDER TIJDSBESTEK

Peter en Annelies schreven een boek

Ons boek: "Reizen zonder tijdsbestek" ligt na vele uren schrijven, verbeteren, foto's uitzoeken, corrigeren, en redigeren bij de drukkerij.

Op 23 mei 2015 zijn wij vertrokken voor een meerjaren zeilreis op onze Beneteau Oceanis 40. Het eerste jaar heeft ons van Vlissingen langs en om de Atlantische kusten naar Albufeira in Portugal gebracht.

Reizen zonder tijdsbestek. Dat betekent dat we hopen te blijven varen, zolang we gezond zijn en er geen ingrijpende dingen gebeuren. Wij hebben geen ambitie om te wedijveren met anderen die meer mijlen maken of andere mijlen maken dan wij waardoor wij onbekende "schatten" zouden overslaan en spijt zouden krijgen die niet gezien of beleefd te hebben. We wensen geen prestatie te leveren, al vindt men dat je "de oversteek" moet maken om erbij te horen.

We absorberen indrukken, en spiegelen deze af tegen de maatschappij die wij achter ons gelaten hebben en tegenover het beeld dat ons wordt voorgeschoteld op school, in boeken, kranten en op TV. Wij beleven de andere culturen in plaats van er over te lezen. En zelfs in ons langzame

tempo moeten we keuzes maken en slaan we gebieden over.

Op onze website hebben we vrijwel dagelijks een blog bijgehouden met een groot scala van onderwerpen zoals culturen, historie, de mensen en uiteraard onze zeilreis.

Omdat we veel vragen krijgen: "hoe gaat dat nou met katten aan boord?" is er veel aandacht over de aandacht en de zorg voor onze twee dappere Siamezen.

Dit boek is het verhaal van het eerste jaar zeilen, het ontdekken van culturen en geschiedenis van kusten en landen in voor ons onbekende wateren. Het beschrijft ook de dagelijkse gang van zaken aan boord, de zorg voor en de liefde van de katten en de emoties die de reis en het leven aan boord bij ons oproepen. Bij elkaar zijn het bijna 470 pagina's met verhalen geworden en is het geïllustreerd met 460 foto's.

Ons boek is ook bedoeld om een inspiratie te zijn voor zeilers die nog aarzelen om de grote stap van vertrekken te gaan zetten.

Op onze website www.zeilschip-skadi.nl is meer informatie te vinden.

Annelies en Peter - SY Skadi, O40

MIJN BOOT

Mijn boot, een Bénétteau Oceanis 411 is "gestationeerd" in Griekenland, Lefkas en heeft

de mythologische naam "Orion". (overigens hoorde ik dat het wijzigen van de naam van een schip niet verstandig is, omdat het ongeluk zou brengen). Ik ben pas sinds 2018 eigenaar en had daarvoor zeer beperkte zeilervaring. Ik kan mezelf dus eigenlijk een beginner en laatbloeier (ik ben van 1958) noemen. De aanleiding van de aankoop van de Orion is zeer triest. De boot behoorde tot de boedel van mijn in 2017 te vroeg overleden broer Jacques. Mijn taak was om de boedel af te wikkelen, dus reisde ik met mijn dochter medio 2017 af naar Griekenland om de boot te laten verplaatsen naar een werf, die verder de verkoop zou verzorgen. Tijdens die overtocht van Vliho naar Preveza "sprong de vonk over". Het zeilen in de Middellandse Zee is prachtig en puur genieten en dat ook nog eens met een heel fijn jacht. Enfin, ik besloot in een impuls de Orion, na haar (een boot is vrouwelijk, heb ik begrepen) te laten taxeren, uit de boedel te kopen. Eerst nadat de aankoop was geregeld, heb ik mijn vrouw geïnformeerd....

Nadat zij van de schok was gekomen, hebben we plannen gemaakt. We zouden een korte intensieve zeilcursus nemen bij TipTopSailing in Willemstad en als dat zou bevalen, zouden we medio 2018 met de Orion in flottielje-verband bij Lefkas gaan zeilen. Verder zou ik zorgen dat ik mijn theoretische kennis van het zeilen op peil zou brengen en ben ik dus aan de slag gegaan met Vaarbewijs 1 en 2 en het Marifoondiploma (bij de RYA). De zeilcursus viel helemaal niet tegen (we hadden ook prachtig weer) en de

instructeur liet ons na drie cursusdagen weten dat hij er vertrouwen in had dat wij zelfstandig een twaalfmeterjacht zouden kunnen hanteren. Dat vertrouwen was bij mij nog slechts in latente mate aanwezig en zou moeten groeien...

In de zomer van 2018 zijn we inderdaad naar Lefkas afgereisd (via Preveza is er een snelle verbinding) en hebben we in flottielje-verband gezeild (met een schipper, dat gaf toch wat extra zekerheid). We hebben diverse Griekse havens aangedaan en geleerd om aan te meren met zogenaamde "mooring-lines", we zijn in de nodige baaien voor anker gegaan en hebben voor anker gelegen bij stadjes en strandjes. De Orion, die een aantal jaren niet gebruikt was, hield zich over het algemeen goed, maar ergens onderweg kregen we een probleempje met de brandstoftoevoer. Ik had er nog nooit van gehoord, maar de "dieselbug" was de veroorzaker. Doordat de diesel lang in de tank zat kon er lucht bijkomen, waardoor een bacterie, die een soort smurrie veroorzaakt, de filters kon verstoppen.

Een niet werkende motor is niet handig als je een haven wilt binnenlopen (ik vraag me nog steeds af hoe dat vroeger ging, toen er nog geen motoren waren). Eerst maar wat gelaveerd voor de haven, totdat er hulptroepen opdaagden in de vorm van wat dinghy's, die de Orion naar haar ligplaats duwden in het pittoreske haventje van Fiskardo (Kefalonia). Daar hebben we een paar dagen gelegen (beslist geen straf, een idyllisch gelegen stadje), totdat een monteur langs kwam, die het euvel snel verholpen had (nieuw filter).

De dag erop zijn we op eigen kracht en zonder schipper (die moest weer met de rest van de flottielje mee) naar Lefkas overgestoken. Dat vonden we best wel spannend, want er stond al een aantal dagen een windkracht vijf. Bovendien was de reparatie van het brandstofprobleem een voorlopige. Desondanks hebben we het ruime sop gekozen en hebben de oversteek van Kefalonia naar Lefkas gemaakt. Het was behoorlijk knobbelig onderweg; we hebben het stuk met gedeeltelijk gereefde zeilen kunnen afleggen. Leerzaam, spannend en leuk!

Het aanmeren in havens was altijd een enerverende aangelegenheid. We meldden ons aan bij de flottieljeleiding met de marifoon. (Die zit bij mij nog ouderwets benedendeks, dus ik moet altijd even weg bij het stuurwiel; ik overweeg om te investeren in een nieuwere versie met DSC en een microfoon aan dek) De flottieljeleider beantwoordde de oproep en je kreeg gelijk een hele serie instructies, zoals "Dinghy aan de middenkikker; fenders aan stuurboord; mooringlijn komt aan bakboord". Ondanks dat je heel langzaam gaat, moet je tóch snel handelen.

Het gaat eigenlijk altijd wel goed, maar als je bijvoorbeeld achteruit moet aanmeren, terwijl er windkracht 4 op de boeg staat, dan is rustig achteruit varen geen optie. In dat geval word je dwars geblazen. Dus met een beetje tempo achteruit, landvasten uitgooien (hopen op hulp van de wal, maar die is er eigenlijk altijd wel) en vlak bij de kant even een stevig klapje vooruit geven.

Oefening baart dus kunst.

Helaas ligt de boot in Griekenland en kunnen we vanwege werk niet langer dan twee weken per jaar die kant op. Bovendien was reizen vanwege corona vorige jaar al helemaal niet aan de orde, dus vlak voor de boot te water gelaten zou worden ('s-winters gaat de Orion altijd "op de kant" vanwege onderhoud en veiligheid, want het kan behoorlijk spoken in de baai van Vliho

tegenwoordig) heb ik dat moeten annuleren.

Jammer....

Dit jaar was het echter weer feest en zijn we van Lefkas naar Korfu gevaren (met allerlei tussenstops). Het was een schitterende reis, waarbij we flinke afstanden hebben afgelegd.

Deels ging de reis op de motor, want in Griekenland steekt de wind rond 14.00u op om dan met een kracht vier te blijven waaien tot ongeveer zonsondergang. Gemiddeld prachtig zeilweer dus. We hebben weer voor anker gelegen in een baai, aan de kant gelegen met mooringlijn of anker en in een raft. Een van de mooiste plekken was de baai van Lakka.

Een schitterende ruime baai met prachtig, kristalhelder water en genoeg mogelijkheden om te ankeren en te zwemmen. Wél hadden we de pech dat er 's-nachts een behoorlijke zeegang stond, waardoor we niet echt rustig geslapen hebben. Ik maakte me ook wel zorgen of het anker het wel zou houden. Het is gelukkig allemaal goed gegaan en konden we de volgende dag weer onze rondreis vervolgen. Die leidde langs de Griekse kust met diverse tussenstops weer naar Lefkas naar onze uiteindelijke thuishaven Vliho. De volgende dag hebben we onze Orion helaas weer moeten achterlaten en zijn we weer naar Nederland afgereisd.

Groeten van uw penningmeester,

Hans en Annie de Wilde – S/Y Orion

BOEGSPRIET VOOR OCEANIS 361

Tegenwoordig worden heel veel nieuwe zeiljachten al op de tekentafel voorzien van een boegspriet, geschikt voor het voeren van een gennaker.

Op het IJsselmeer met bft 5

*Boegspriet met cobra anker.
(Rode lint heeft geen functie)*

Onze Oceanis 361 uit 2003 was daar niet mee uitgerust toen we haar in 2014 kochten. Na het

aanschaffen van een nieuwe halfwinder bleek, dat dit dekbeslag eigenlijk onmisbaar is voor het voeren van zo'n groot lichtweerzeil.

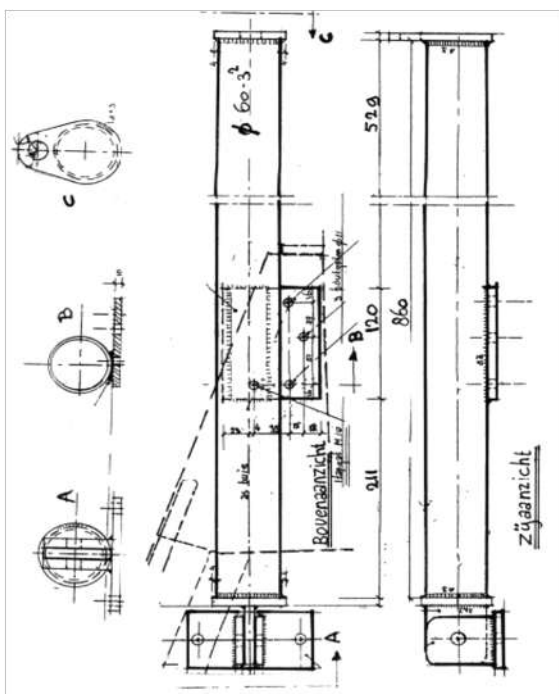
Onder andere Selden kan ze in roestvast staal, aluminium en carbon leveren, maar die zijn duur. Bovendien wilde ik de constructie afstemmen op het boegbeslag van onze 361 en ook wat betreft sterkte in eigen hand houden.

Uit een restpartij rvs-onderdelen kon ik een buis r. 60, wanddikte 3,2 mm en 860 mm lang in de kwaliteit AISI 316 op de kop tikken, waarop ik mijn ontwerp heb gebaseerd. Een rvs-smid heeft vervolgens met mijn tekening als basis de boegspriet vervaardigd.

De montage is door mijzelf uitgevoerd.

Leidend bij het ontwerp was min of meer de eis om het voorste steunpunt zoveel mogelijk naar voren te plaatsen, waarvoor de maatvoering van het boegbeslag nauwkeurig moest worden vastgelegd. Ik wilde namelijk afzien van een waterstag, waardoor er bij het gebruik van de halfwinder een relatief hoge belasting op deze bevestiging komt. Die moest daarom tevens sterk en stijf worden gemaakt.

Via de onderstaande schets (dwars geplaatst) en foto's is een en ander in beeld gebracht.

*Bovenaanzicht
onderdeks*

Boutconfiguratie

De boegspriet is voor en achter met rvs bouten M10 door-en-door op het dek bevestigd, waarbij de bouten zijn voorzien van dikke carrossereringen aan de onderzijde. Het achterste steunpunt kan eventueel eenvoudiger door toepassing van een aangelast hoekstaal met het liggende been onder. De grondplaat aan de voorzijde werd zonder speling vlak op het bestaande rvs-boegbeslag gebout. Daarom moest aan de achterkant enige verticale stelruimte worden ingebouwd, die tijdens montage werd uitgevuld. De dikke onderbroken lijnen op de tekening geven het bestaande boegbeslag weer.

Het nieuwe beslag voldoet prima in de praktijk. Op de bovenste foto zie je de boeg van Juno met bft. 5 onder gennaker op het IJsselmeer. Herfst 2 jaar geleden voeren we met rugwind bft. 7 de Volkeraksluis in en schraapten we onder een vonkenregen met de boegspriet de betonwand. Boegspriet en bevestigingen gaven geen krimp, er waren alleen een paar krasjes op de kopplaat te zien.

Op verzoek kan ik per mail een werktekening opsturen.

Guus van de Wouw – S/Y Juno

OOSTZEE: EEN REIS MET ONDERBREKINGEN

Boukje en ik, (Fokke) vertrokken opgewekt met onze Beneteau 37, de Stella, naar de Oostzee. Enkele jaren daarvoor waren we al eens naar Rügen gevaren en dat was goed bevallen. Maar we maken meestal niet zo van die gedetailleerde plannen op voorhand. We zien wel waar de wind ons brengt.

We vertrekken op 1 juli, via Vlieland naar Borkum. Eenmaal op volle zee belt onze 22-jarige dochter dat ze positief is getest voor Corona.

Ervan uitgaand dat jonge mensen tegen een stootje kunnen, stoppen we op Borkum, en huren we fietsen. We bekijken het eiland beter dan voorheen. Mochten er thuis problemen ontstaan ben je niet al te ver weg, was het idee.

Borkum met Burkana kenden we eigenlijk alleen maar als een doorreishaven, bekend om de onprettige ruige industriële omgeving. Het moet gezegd: na 3 dagen rondfietsen begon het steeds beter te bevallen. Mooie fietstochten en een prima restaurant op de dijk bij de haven meteen prachtig uitzicht over de zee.

Toen de zaken thuis stabiel waren staken we door naar het Kielerkanaal via Norderney. De plek bij het Gieselau-kanaal is een prima plaats om te overnachten, ook nu er een harde wind stond. Daar hoorden we van de moord op Peter R de Vries. Een Duitse zeiler kwam het bericht brengen.

Eenmaal in Laboe kwamen we in een schlagerfestival terecht. In Coronatijd betekende dat we op anderhalve meter mochten meezingen. Wij kozen voor een strandkorf aan het strand met achter ons Freddy und das Meer. Met een bockworst erbij weet je goed dat je in Duitsland bent. In Kiel, waar we met de watertaxi naar toevoeren, kwamen we in de gay pride terecht. Een vrolijke optocht van bijzonder uitgedoste mensen.

Omdat dochter Stella afstudeerde aan de Hogeschool in Groningen, vertrokken we per huurauto naar Nederland om de diploma-uitreiking mee te maken. We namen haar mee terug naar Laboe om een deel van de reis met z'n 3-en te vervolgen.

Eerste bestemming was Heiligenhafen. Sinds de vorige keer dat we hier waren is er veel bijgebouwd. Het meest imposant zijn nog steeds de veelkleurige kapiteinshuizen direct aan zee en de vogeluitkijkpost.

Volgende bestemming Burchtief. Een erg grote Marina die zich kenmerkt door een erg onpersoonlijke sfeer. Dat geldt overigens voor veel marina's.

Als je zo op reis bent heb je veel gelegenheid om het te hebben over dingen die er in je leven toe doen en over dingen die je bezighouden voor de toekomst. Het is volgens mij de afstand van je dagelijkse bestaan die dat soort gesprekken mogelijk maakt.

Er volgen enkele zeer fraaie zeildagen met veel wind en zon. Bestemmingen waren Hesnaes, zeer aan te raden vanwege de kleinschaligheid en mooi strand. Daarna Hårbølle Bro, een piepklein haventje aan de zuidkust van Møn.

Møn

Møn is een prachtig eiland en zeer goed te bekijken vanaf de fiets. We vervolgden de reis via Rødvig, waar we koelwaterproblemen oplosten, naar Kopenhagen. De havens lagen tjokvol. Denen kiezen ervoor om vooral vroeg in de morgen te verkassen zodat ze nog een ligplaats kunnen bemachtigen. Voor ons zat er niets anders op dan de nacht door te brengen voor de brug van Christianshavn, waar massaal hamburgers en bier werden genuttigd, met daarnaast een hoop herrie.

Na een korte nacht vertrekt Stella om 6 uur naar het vliegveld om haar vakantie in Nederland voort te zetten. Even later liggen we achter de zeemeermin in de kleine havenkom van Langelinie en verbazen ons over de massale belangstelling voor dit eenvoudige beeldje.

Havenkom Langelinie Kopenhagen

Het was wel een enorme verbetering voor ons. We fietsten een paar dagen door de stad en zaten 's avonds met bier en hippe muziek op de kade tegen over het koninklijke jacht. De volgende stap was Ven, een klein Zweeds eilandje. Iedereen die we spraken was verrukt

over dit eilandje. Het is inderdaad erg fraai om daar te liggen en om het eiland heen te fietsen. Klein, pittoresk en veel contact met andere zeilers.

Gastenvlaggetje vervangen

We kregen de eerste avond het bericht dat onze hond, bij zijn oppas in Nederland, ernstig ziek was. Omdat we de boot niet in Ven konden laten liggen besloten we om direct naar Helsingør te varen en daar een auto naar Nederland te huren. Mocht ik ooit kritisch zijn geweest over Denen, dan trek ik dat bij deze helemaal in. Iedereen die in de gaten had dat we een probleem hadden, bood direct hulp aan, zoals het op de boot passen en het regelen van een auto. We reden de volgende dag in een streep terug naar Nederland, waar we 's nachts nog net op tijd waren om met hem zijn laatste uur te beleven.

Visafval in de haven van Helsingør!!!!???

Toen we na een weekje weer terug waren aan boord, was het lastig om het vakantiegevoel weer op te pakken. Bovendien was er meer tijdsdruk om op tijd thuis te zijn.

We vervolgden de reis via Odden, zeer leuk, Langør op Samsø, Ebeltøft vanwege de harde westenwind, Juelsminde, Strib, Assens, Maasholm en Laboe.

Op 14 augustus arriveren we met harde wind en zware slagregens in Rensburg in het Kielerkanaal. Omdat het weer er slecht uit ziet de komende dagen, gaan we er een paar dagen tussenuit, met de trein naar Hamburg. We rijden ditmaal over de brug van het Kielerkanaal. Het lijkt alsof je in een vliegtuig zit, zo hoog.

Terug in Rensburg ontmoeten we Marga en Jan van de Beneteauclub. Grappig om mensen te ontmoeten van deze club. Vanwege Corona hebben we nog niet meegedaan aan groepsactiviteiten maar dat komt vast nog. Cuxhafen ligt tjokvol met Nederland-gangers die wachten op een goed moment om te vertrekken. Zoekend naar een plek om af te meren worden we aangeroept door de bemanning van de Ariane, een Contest 34, die zijn plek aanbiedt omdat ze de volgende morgen vroeg vertrekken. Hoe aardig is dat! 's Nachts worden we wakker door een bulderend gevloek van een Duitser naast ons die het niet pikt dat een sloep een stinkende diesel laat warmdraaien en een grote rookwolk produceert, direct in zijn slaapverblijf. Blij dat de Duitsers dit onderling oplossen. Omdat de wind goed staat zeilen we direct door naar Harlingen, onze thuishaven.

Het was ditmaal een bijzondere reis, vanwege de onderbrekingen.

Voorheen zeilden we altijd naar Engeland of west Frankrijk. Denemarken leek me altijd iets voor het kleinschalige werk en mensen met gezinnetjes. Maar ik moet zeggen dat het me ook ditmaal goed is bevallen om te zeilen in een gebied met veel natuur en veel leuke haventjes en evenzoveel leuke mensen.

We hebben wel het plan als we weer gaan om minder havens aan te doen en er langer te blijven liggen. Maar volgens Boukje zeg ik dat elk jaar.

Fokke Visser – S/Y Stella

DE VELA ACHTERNA IN DE OOSTZEE

De highlights

In de jaren 1994 tot 2005 werkte Arjen als militair bij de Nederlandse 41e lichte brigade die in Seedorf gestationeerd was. Wij woonden in die tijd, met ons gezin, in een klein Duits plaatsje, Zeven, in de buurt van de kazerne en onze boot lag bij de Seglervereinigung Neuhaus/Oste in Neuhaus. Dat is een klein dorpje aan de Elbe tussen Cuxhaven en Brunsbüttel. De zomervakanties brachten wij, eerst op onze zeeschouw 't Meerwijff en later op onze Bavaria Wild Child door op de Oostzee. Tussen Kiel en Bornholm hebben we in die periode de meeste havens wel bezocht. Nu we allebei met pensioen zijn wordt het hoog tijd al die mooie plekjes weer te gaan bezoeken en te kijken of het allemaal nog een beetje herkenbaar is. Daarnaast willen we verder naar het oosten en wat noordelijker trekken om eens te kijken wat daar allemaal te doen is. We trekken daar 3 maanden voor uit en vertrekken begin juni en verwachten begin september, voor de verjaardagen, weer terug in Nederland te zijn.

Wees gerust, dit wordt geen ellenlang verslag van 3 maanden varen maar een verslag van de hoogtepunten uit onze reis.

Afgelopen vrijdag 11 juni hebben we onze laatste vaccinaties gekregen en niet geheel onbelangrijk, in onze gele boekjes laten noteren. Daarna zijn we, met een kratje laatste spulletjes en onze kat door onze zoon en zijn vrouw naar de boot gebracht. Morgen staat een tocht naar Terherne in de planning. Daar ligt onze oude schouw 't Meerwijff en we hebben met de nieuwe

eigenaren afgesproken dat we haar op zondag, onder het genot van een bakkie koffie mochten komen bekijken.

Op het IJsselmeer staat een prima wind en met NW eind 4 begin 5, zeilen we hoog aan de wind richting Friesland. We vergeten de kussens in de kastjes te proppen. Dus toen Ilse een beker wilde pakken kwam het servies haar tegemoet. Dat vergeten we niet nog een keer.

De schouw is natuurlijk 25 jaar ouder maar ziet er nog steeds prima uit. Alles nog zo herkenbaar en het is leuk om oude herinneringen op te halen en te horen wat de nieuwe eigenaren Klaas en Henriëtte voor plannen met haar hebben.

20 juni, de zon is nog niet op als de wekker afgaat en we eruit gaan om met het laatste stukje van de ebstroom mee, vanaf Lauwersoog, door het Westgat, naar buiten te gaan om vervolgens met de vloed mee richting Norderney of misschien wel Helgoland te varen.

Ter hoogte van Norderney is het nog vroeg in de middag en overleggen we wat we gaan doen, Norderney of toch maar in 1 ruk door naar Helgoland. Je raad het al, 's avonds om 10 uur maken we vast in de haven van Helgoland.

In juni is de spectaculaire Trottellummensprung (zeekoeten). De jonge vogels die, zo groot als een merel, dan nog niet kunnen vliegen laten zich, aangemoedigd door hun ouders, van de steile rotsen naar beneden vallen. De kliffen van Helgoland zijn tot 40 meter hoog en de vogels komen zonder letsel op de harde grond of in zee terecht. Daar zoeken de ouders ze weer op en

voeden de jonkies verder op. We waren nog nooit zo vroeg in het jaar op het eiland en dat willen we dan wel eens zien gebeuren. Na het avondeten lopen we dus weer naar boven en wachten daar de zonsondergang af want daarna moet het gaan gebeuren, de avond ervoor waren er 150 gesprongen en we hebben dus goede hoop. Het is erg druk met vogelaars en andere geïnteresseerden, daarboven op de kliffen. De sfeer is prima, het is (nog) niet koud en iedereen is enthousiast en gespannen over wat er moet gaan gebeuren. Soms loopt er een jong naar de rand en staat daar dan al piepend te twijfelen. Dan is er altijd wel weer een jan van gent die wel even een lekker hapje denkt te kunnen scoren en vervolgens gebeurt er dus niets. Uiteindelijk zien we zeker 1 en misschien 2 jonkies springen maar in het halfdonker kan het ook goed iets anders zijn. Gezellig is het wel, de sfeer is goed en we kunnen in ieder geval zeggen dat we erbij zijn geweest. We hadden het ook niet willen missen!

We varen via de Eider, het NOK en de Oostzee, verder naar het oosten en op 27 juni komen we aan in Darßer Ort. Darßer Ort is een noodhaven waar je, zoals de naam al zegt, alleen naar binnen mag in een noodgeval. Dat was 20 jaar geleden ook al zo en voor ons is het 'noodgeval' nu dat we de haven na 20 jaar wel weer eens wilden aanlopen. Je ligt hier echt midden in een prachtige natuur en het is er erg rustig. Behalve onze Vela liggen er nog 4 boten en de reddingsboot die hier haar uitvalsbasis heeft.

Langzaamaan komen we in 'nieuwe gebieden' en via Peenemünde, waar we het oude Duitse raketten ontwikkelcentrum bezoeken, onder andere de V1 en de V2 zijn hier ontwikkeld, komen we op 7 juli aan in het Poolse Szczecin. Onder weg komen we prachtige zeearenden tegen. Er zijn er hier genoeg!

Volgens sommigen is Szczecin geen aantrekkelijke stad maar wij ervaren dat heel anders. De oude stad is best wel wat rommelig maar er staan veel prachtige oude maar ook heel moderne gebouwen. Het moderne Filharmonia Szczecin dat tegen het oude Polski Narodowy bankgebouw aan is gebouwd is daar een mooi voorbeeld van. In Szczecin hebben ze trouwens een rode lijn op de grond geschilderd die je alleen maar hoeft te volgen om langs alle bezienswaardigheden te komen. We volgen die lijn en zijn lekker de hele dag onder de pannen.

We leven inmiddels 13 juli. De havens in Polen hebben alle voorzieningen maar je moet geen luxe 5 sterren havens verwachten. Niet alle Poolse kustplaatsen zijn even aantrekkelijk. Hoe anders dan wat we dachten is Ustka. Het is inderdaad niet groot maar wel erg gezellig. We hadden bedacht er een rustig dagje van te maken en een beetje op en rond de boot te blijven hangen maar dat lukt niet. Er is gewoon te veel te zien en het is echt te gezellig om ons niet onder de mensen te begeven. Ustka is een echte toeristische trekpleister compleet met een piraten rondvaartboot die ieder uur weer uitvaart.

Via een paar andere havenplaatsen varen we door naar Gdansk. Gdansk stond al vanaf het begin op ons wensenlijstje en nu zijn we er echt. Aan het einde van de oorlog heeft er in het centrum van de stad een felle strijd gewoed tussen de Russen en de Duitsers. Daarbij is het oude centrum bijna helemaal verwoest. Aan de hand van oude foto's is men direct na de oorlog begonnen met het, in de oude staat, herbouwen

van de stad en dat is wonderbaarlijk goed gelukt. Het oude Raadhuis van het Stadsmidden is daar een goed voorbeeld van. Hierin is nu het Gdanskmuseum gevestigd en het heeft een toren met een mooi uitzicht over de stad. Maar ook de diverse kerken zijn zowel van binnen als van buiten prachtig herbouwd. In één van die kerken, de Mariakerk, staat een grote astrologische klok waarvan ik niet zeker weet of dat ook een replica is maar indrukwekkend is hij wel. In een aantal van die mooie straatjes vind je rijen winkeltjes en kraampjes met barnsteen. Het mooiste straatje is wel Mariacka. Het is erg gezellig en druk in de stad, alle terrasjes zitten vol en buiten bij de bezienswaardigheden staan de mensen dicht bij elkaar. Van corona is niet veel te merken en alleen binnen in grote winkels en in openbare gebouwen worden mondkapjes gedragen. We genieten twee dagen van de stad en weten zeker dat we hier nog eens terugkomen. Niet met de boot want het is best wel erg ver maar als stedentrip naar de kerstmarkt of zo...?

De volgende plaats waar we echt naar toe wilden was Klaipėda in Litouwen. Omdat we niet in het donker in Klaipėda (spreek uit als Klééj-pèda) aan willen komen vertrekken we pas om 11.00u uit Hel. Het is 110 mijl naar Klaipėda en met een gemiddelde snelheid van 5 knopen zouden we er dan rond 8 uur 's morgens zijn. We moeten hiervoor door Russische wateren en moeten buiten de 12 mijls zone blijven. We worden getraakteerd op Russische straaljagers die achter elkaar aan lijken te zitten óf willen ze ons laten

zien dat.... Onderweg neemt de wind steeds verder toe en gaandeweg de nacht eindigen we met een dubbel rif en een puntje genua. Van andere schepen hebben we geen last, we zijn de enige op het water en daarmee eindelijk ook eens de snelste boot! We komen precies op tijd voor een opening van de brug van de kasteelhaven waar we willen liggen en waar ook de Zwarte man van Memel op de kade klimt.

Voor de statistieken: we hebben nu precies 1000mijl = 1852km gevaren.

In Klaipėda is het Sea Festival in volle gang. Dit festival is een ode aan de zee en onderdeel van Baltic Sail 2021, het wordt al 87 jaar lang gehouden. Het is een gezellige drukte in de stad en we genieten met volle teugen. Klaipėda is een goed onderhouden stad en ons bezoek zeker waard.

Maar we moeten verder en op 27 juli gaan we verder naar Letland naar Liepāja. Hoe anders is het hier vergeleken met Klaipėda. De stad is oud en oogt slecht onderhouden en vervallen. De marina daarentegen is nieuw en erg luxe. Met zijn 35 ligplaatsen, waarvan de helft leeg is, is plaats genoeg voor onze Vela.

Bij het binnenlopen van de haven hadden we glimmende koepels gezien en na wat speurwerk bleken die van de Russisch orthodoxe St. Nicholas basiliek te zijn. De basiliek ligt in de wijk Karosta.

Karosta is in 1890 ontstaan toen de Russen hier een marinebasis wilden bouwen. Het was een militaire basis waar ook de gezinnen van de militairen woonden in een compleet afgeschermd leef-, woon- en werkgemeenschap die niet toegankelijk was voor de inwoners van Liepāja. De wijk werd tijdens de 1ste Letse onafhankelijkheid "Kara osta" genoemd wat oorlogshaven betekent. Dit verbasterde later tot het huidige Karosta. In 1994 verlieten de Russen Karosta en gingen er Letten wonen. We wandelen hier rond en bezoeken de basiliek. We waren allebei nog nooit in een Russisch orthodoxe kerk geweest en ervaren het als heel bijzonder. In de basiliek lopen oude, waarschijnlijk achtergebleven Russische dametjes hun dingetjes te doen. We worden er fijntjes op gewezen dat we welkom zijn maar dat het niet op prijs wordt gesteld als we foto's maken en dat doen we dan ook niet.

Na dit bezoek wandelen we door naar de oude gevangenis waar we een rondleiding krijgen. We

komen erachter dat in de bijna 100 jaar van het bestaan van Karosta er 7 maal van regime gewisseld is en dat ook de Duitsers in de 2e WO en de Russen daarna weer gebruik hebben gemaakt van de faciliteiten van deze basis. Als laatste heeft het Letlandse leger gebruik gemaakt van de basis maar heeft het na toetreden bij de NAVO verlaten omdat het niet aan de NAVO-eisen voldeed. Deze gevangenis was, ondanks dat het er zo wel uitzag, trouwens geen echte gevangenis maar een ziekenhuis dat na een muiterij werd omgebouwd tot een disciplinair heropvoedingsinstituut.

De hele omgeving geeft een troosteloze vervallen indruk waar gewoon mensen wonen. Wat een armoedige bedoening is het hier en eigenlijk zijn we blij als we in de bus terug naar de haven zitten.

In de loop van de volgende dag gaat de wind naar het westen en behoorlijk toenemen. Dat lijkt zo minimaal een week te blijven en dan kunnen we niet naar Zweden oversteken. En in Liepāja verwaaid liggen hebben we geen zin en bovendien ook geen tijd voor. We vertrekken de volgende ochtend om 11u en tuffen rustig de haven uit en een spiegelgladde zee op. Zoals het er nu uitziet moeten we veel motoren en kunnen we pas op de helft van de tocht zeil zetten. Gelukkig is het weer verder goed en hebben we genoeg te doen met het ontwijken van de behoorlijk drukke vrachtvaart op dit deel van de Noordelijke Oostzee. Op zee is het lastig om goed in te schatten of er gevaar voor een aanvaring ontstaat. Het is erg leuk om dan, met behulp van de AIS-gegevens van de andere schepen, en de koersgegevens van onze eigen Vela uit te rekenen hoe je moet varen om de ander te ontwijken. Zo komen we de dag wel door maar de beloofde wind komt niet en we

varen op de motor de nacht in. Zo rond een uur of 3, als het alweer licht aan het worden is, steekt eindelijk de wind op en zetten we zeil voor de laatste mijlen naar Fårösund aan de noordzijde van Gotland. We besluiten om ruim 40mijl verder te varen en naar Visby te gaan. Over deze 160 mijl hebben we uiteindelijk 30u gedaan en het is daarmee de langste overtocht van onze reis geworden.

We liggen inderdaad een paar dagen verwaait in Visby maar dat is geen straf. Visby staat op de UNESCO Werelderfgoedlijst en is erg de moeite waard. We maken lange wandelingen door de omgeving waarbij we langs de originele villa Kakelbont van Pippi Langkous komen. Pippi was dus echt en niet alleen een kinderserie op tv! Als de wind weer wat geluwd is kunnen we weer verder en varen we op 5 augustus naar Utklippan. Een beetje Oostzeezeiler moet hier geweest zijn en het is voor ons dan ook een haven of beter een eilandengroepje dat dwingend op onze planning staat. Utklippan is het meest zuidoostelijke eilandengroepje van Zweden en het lijkt vanuit het zuiden gezien best wel een uitdaging om er te komen. Wij komen echter uit het noorden en dan is het opeens allemaal wat minder spannend.

Utklippan is er echter niet minder om. We komen terecht in een enorm sfeervolle omgeving en liggen er in het kleine haventje zonder noemenswaardige voorzieningen. Op het andere eilandje staat de vuurtoren en er zijn wat bijgebouwtjes waarin o.a. een vogeltelstation gevestigd is. Om daar te komen maken we gebruik van één van de roeibootjes die daar speciaal voor dit doel liggen. Boven op de vuurtoren kunnen we heel Utklippan overzien en prijzen onszelf gelukkig dat we op deze prachtige plek mogen zijn. Er is geen maan en rond middernacht genieten we op dit donkere eiland van een prachtige sterrenhemel.

Eigenlijk willen we hier nog lang niet weg maar Bornholm roept en we vertrekken de volgende ochtend met weinig wind naar Bornholm. Naast de wat bekendere havens bezoeken we op aanraden van de havenmeester van Allinge het kneuterige Vang Hier is een kleine haven waar we maar net gedraaid komen maar de natuur is hier prachtig en we maken lange wandelingen. Als we verder gaan staat er een harde wind dwars op de haven en het vergt erg veel stuurmanskunst en een flinke dosis geluk om hier weer uit te komen.

Na een mooie overtocht naar Ystad varen we door naar Stege op Møn waar we fietsen huren en de beroemde kliffen bij Klintholm bezoeken.

Het blijft harde zuidwestenwind en dat is voor ons natuurlijk ongunstig. Hierdoor liggen we nog 4 dagen verwaait in Vordingborg voordat we verder kunnen naar Ærøskøbing waar we op 22 augustus aankomen. Ærøskøbing is klein maar wel één van de mooiste Deense plaatsjes die we kennen.

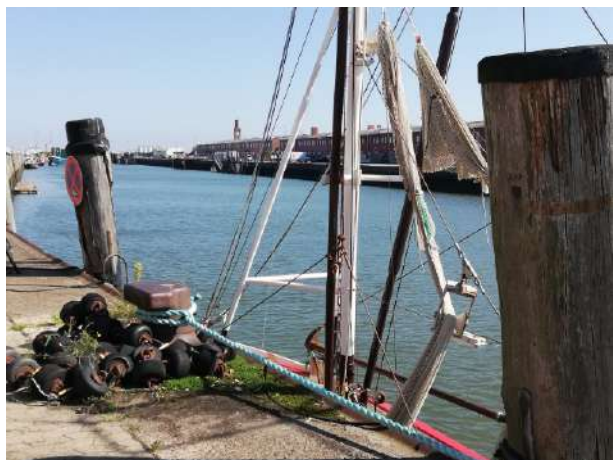

Het is tijd geworden om serieus naar onze verdere terugreis te kijken en na nog een tussenstopje in Mommark varen we, weer over een spiegelgladde zee terug naar Kiel en duiken daar gelijk het kanaal in om door te varen naar de sluizen in het Gieselaukanal.

Als we op 26 augustus in Brunsbüttel naar de Elbe schutten is het voorlopig de laatste mogelijkheid om fatsoenlijk naar Cuxhaven te komen. Hier gebruiken we de harde wind als excuus om nog wat te rekken en ook het komende weergaatje slaan we over om nog een paar dagen van Cux te genieten. Cux was

vroeger ons weekenduitstapje en we hebben het daar altijd naar ons zin. Het geeft een beetje een thuisgevoel.

Toch breekt ook voor ons het moment aan dat we eraan moeten geloven en koers naar Nederland moeten zetten. Na wat rekenwerk besluiten we de volgende ochtend om 10u te vertrekken om de volgende dag om, om 13u en 150 mijl verder, met de kentering van het tij bij Vlieland aan te komen. De overtocht is relatief rustig al loopt er nog wel een vervelende deining van de uitvlakkende golven van de harde westenwind van de laatste dagen. Daarbij komt een gitzwarte nacht zonder maan en sterren die het toch wel een bijzonder tocht maakt. We komen precies met de kentering bij Vlieland aan en halen daar de verloren slaap weer in.

Lang blijven we niet want er zitten wat verjaardagen aan te komen die we niet willen missen en zeilen op 4 september met een heerlijke zon en noordoostwind het IJsselmeer op om nog een nachtje bij Urk te ankeren voordat we uiteindelijk in Lelystad onze tocht afsluiten.

Onze reis in cijfers; We waren 12 weken onderweg en hebben in die tijd 1975nm (3650 km) gevaren waarbij we 270u op de motor voeren of de motor langzaam hadden meedraaien. Daarbij hebben we 410 liter diesel verbruikt en bezochten we 48 havenplaatsen in Duitsland, Polen, Litouwen, Letland, Zweden en Denemarken.

Arjen en Ilse Weber - S/Y Vela

SWING OP REIS (MET TIPPY)

We waren het al heel lang van plan maar... Het was door corona nogal onzeker of we naar de Oostzee konden gaan. Gelukkig veranderde in de meeste landen om eens heen de situatie in de goede richting en konden we, na de nodige prikkjes gehaald te hebben, op 11 juni vertrekken. Hond Tippy ging uiteraard mee. We willen om Tippy te sparen niet al te lange tochten maken, maar ze blijkt een hele lange vaardag (20 uur) ook prima aan te kunnen.

We hebben geen vaste bestemming of concreet doel en hoeven ook niet op een bepaald moment terug te zijn, want inmiddels zijn we allebei met pensioen.

Er is een goede vaarwijzer voor dit gebied, die door René Vleut is geschreven. Daarnaast is er een fijne actieve facebookgroep: ZeilNoord. Hier kun je aan collegazeilers vragen stellen en informatie uitwisselen. Heel leerzaam en nuttig. Het is onze vierde reis op de Oostzee; we hebben het ook een paar keer vanwege het weer niet gehaald.

Wij hebben deze reis niet tot in detail gepland, zoals gezegd, maar zijn gewoon maar een beetje onze boeg achterna gevaren. Eerst langs de Duitse kust, bijna tot aan de Poolse grens, daarna richting Kopenhagen met een uitstapje naar het Zweedse Malmö, en langs de Noordkant van Sjaelland (het eiland waar Kopenhagen op ligt) via de grote Belt weer naar het NOK (NoordOostzeeKanaal).

We deden 36 havens aan op onze route:

Enkhuizen, Harlingen, Leeuwarden, Dokkumer Nieuwe Zeilen, Groningen, Delfzijl, Norderney, Cuxhaven, Rendsburg, Strande, Orth, Wismar, Kühlungsborn, Warnemünde, Rostock, Barthöft, Stralsund, Kloster, Klintholm, Rødvig, Malmö, Kopenhagen, Helsingør, Gilleleje, Hundested, Havnsø, Samsø, Lundeborg, Marstal, Maasholm, Strande, Rendsburg, Cuxhaven, Lauwersoog, Leeuwarden, Harlingen, Makkum, Enkhuizen.

Op 25 augustus waren we na ruim 10 weken varen weer in de thuishaven.

Wat handige weetjes....

Op verschillende plekken in de Oostzee oefent het Duitse en Deense leger. Daar moet je je even op voorbereiden. Bijvoorbeeld: De kortste route van Strande naar Orth gaat door een schietgebied van het Duitse leger. Op vrijdag stoppen ze vroeger met schieten; als je wacht tot de kust "veilig" gegeven wordt kun je rechtstreeks varen. Dat scheelt 5 mijl. Afstand nu nog maar 33 mijl, toch nog bijna vijftien uur varen.

Barthöft ligt in het Boddengewasser. Dit is een

groot waterrijkgebied in Noordoost Duitsland (voormalige DDR) waar een stuk of wat eilanden liggen, waaronder Rügen. Het lijkt fantastisch mooi vaarwater maar.... je kunt er alleen door de drukke geulen varen en die zijn heel smal (< 30 meter). De natuur is er prachtig.

We hadden gehoord dat je - als je naar **Kloster** wilt - ruim voor de brugopening van 08:20 van Stralsund weg moet zijn dan ben je de "eerste van de rest". Dat is nodig want de haven van Kloster is niet groot en je wilt wel graag in een box liggen.

Klintholm is beroemd vanwege zijn witte krijtrotsen zoals o.a. de Seven Sisters bij Dover. Er is daar een bezoekerscentrum en een rondwandeling met trappen naar het strand, 120 meter lager, en verderop weer omhoog (samen

994 treden volgens internet). Met stralend weer is het uitzicht geweldig. De moeite waard!

Onderweg naar **Malmö** in Zweden kom je onder de langste brug van Europa door, die de Sont overbrugt en Denemarken en Zweden met elkaar verbindt. Wellicht dat je deze brug kent van de serie The Bridge.

Het is een moderne stad (met een oud centrum), met veel parken en uitgebreide speelterreinen voor jong en oud, auto's rijden er nauwelijks en alles is ondergronds geparkeerd, wel staan overal (huur-)stepjes en fietsen. Ook aan de hond is gedacht.

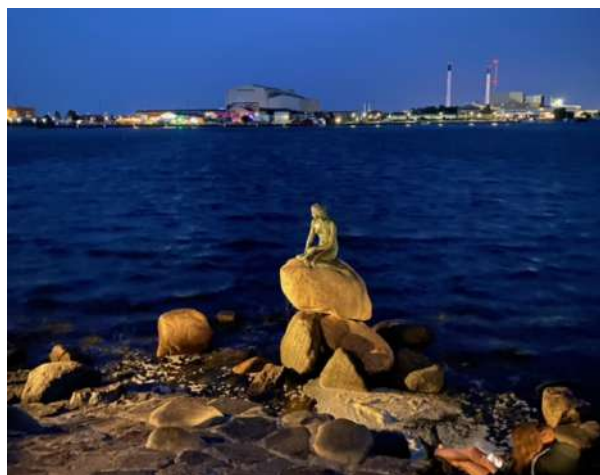
Het summum is het **hondenstrand** met een speelweide minstens zo groot als twee voetbalvelden met agility faciliteiten, de zee om te zwemmen en bij de parkeerplaats een plek waar je de hond kunt douchen en water geven. Echt een hondenparadijs...wel een eindje lopen vanaf de Dockan Marina waar wij lagen. Er is echter een kleine jachthaven pal boven het hondenstrand: Vestra Hamn/Turbinhamnen of de veel grotere haven aan de zuidkant van Ribersborgsstranden.

Overigens konden we voor Tippy in alle havens een goede zwemplek vinden.

In **Kopenhagen** is de Langelinie Lystebaden Havn een prima (de beste) plek, mits uit de deining van het grotere water. Je ligt dicht bij de stad en pal naast Den Lille Havfrue oftewel de bronzen kleine zeemeermin. Iedere dag word je gewekt door een kanon vanaf het Kastellet om

8.00 uur en bij zonsondergang, maar dat is minder storend en waarschijnlijk in alle jachthavens hoorbaar. Het hippiebolwerk Cristiania is nog steeds een (on)geregeld zootje dat je gezien moet hebben.

Museumtips in Kopenhagen: **The David Collection**. Christian Ludvig David (1878-1960). Vooral islamitische kunst (7e tot midden 19e eeuw) We hadden er niet veel van verwacht maar de kwaliteit was geweldig. Helaas gemist door ons (verschillende vrienden wezen ons hierop) 35 km noordelijk van Kopenhagen is het **Louisiana**, het belangrijkste museum voor moderne kunst van Denemarken. Om de hoek kun je de boot parkeren. Dat we dit museum gemist hebben is niet erg, want er is meer dan genoeg te doen om nog eens die kant op te gaan.

Terugkijkend hebben we een bijzondere mooie reis gemaakt. We hadden de eerste 7 weken prachtig weer met helaas (te) vaak te weinig wind. Dat vond Tippy prima.

Zeilen als het kan, motor(zeil)en als het te langzaam gaat; vroeg op als het moet, maar ook af en toe lekker lang blijven liggen. Tippy vindt dat laatste trouwens ook fijn. Wij hebben alledrie enorm genoten.

Jan Huisman - Marga Visser en Tippy – S/Y Swing

AFSLUITINGTOCHT

Weekend 8-10 oktober 2021

Wat vooraf ging:

Het was natuurlijk nog steeds Corona tijd en het zinderde al weken binnen de vereniging ...

gaat het wél door ...

gaat het toch niet door ...

wat mag er wél ...

wat mag er misschien niet ... dat soort dingen, veel telefonisch contact over en weer, er was zelfs nog sprake van een enquête, om de leden te polsen. En over het Wat en Waarom en over Hoe het programma er uit zou zien; kunnen we gezellig borrelen, hoeveel mensen max verantwoord bij elkaar, gaan we dan nog wedstrijdveren ... , zou wél een leuke uitdaging zijn!

De spanning steeg naarmate het weekend naderde...

En ... niet onbelangrijk, áls het doorgaat, wie gaan we daar dan allemaal tegenkomen ...?

Misschien wel nieuwe leden óf leden die al jaren lid zijn maar nog niet eerder tijd hadden kunnen maken om met een Beneteau-uitje mee te gaan.

Uiteindelijk is er 'Witte Rook' Yesss!

We hebben onze Beneteau-vrienden/familie alweer een hele tijd niet gezien, behalve bij toevallige of gezellig geplande ontmoetingen dus hebben we besloten zéker mee te gaan, voor het

eerst met onze JANE, een Lagoon 400 (uit de Beneteau stal dus we mochten gelukkig lid blijven) die wij in oktober 2020 in Almerimar in Spanje hadden gekocht en met een professionele crew in stormachtig herfstweer naar Nederland hadden laten varen. Wij keken vol verwachting uit naar het programma, ons eerste uitje met de JANE en de Beneteauclub, en het werd een geweldig weekend!

Vrijdag 8/10/21

Verzamelen in de kom van WV Lelystad dus Jack had nog wel even voor de zekerheid de reddingsvesten getest, het reddingsvlot geïnspecteerd, de boot zeeklaar gemaakt, de weerberichten nauwkeurig gevolgd en de grip-files opgehaald. Uiteindelijk hebben we de ca 400 meter naar de kom van WV Lelystad zonder grote problemen afgelegd en kijk ... wat een verrassing; de Vela was er ook al (tevens afkomstig van Deko Marina) dus het begon allemaal erg vertrouwd en gezellig.

Verzameld in de havenkom

Een paar uur later arriveerden de: Celeste met Harry, de Solution met René en Marion, de Footprint met Perry en Ria, en in de avond A Touch of Destiny met Henri en zijn sprankelende nieuwe vriendin Adele. Ook arriveerden onze nieuwe penningmeester Hans met zijn vrouw Annie, zonder boot, maar zij werden gastvrij ontvangen door iedereen en konden op de Vela

slapen en de race met de Solution meevaren dus zij waren meteen ingeburgerd.

Omdat iedereen de JANE wilde bekijken en wij daar al een beetje rekening mee hadden gehouden, hadden wij diverse drankjes en wat lekkere borrelhapjes klaar staan dus iedereen bleef 'hangen' en dat was reuze gezellig waarbij we, zoals te doen gebruikelijk respectievelijk 'de toestand in de wereld, de toestand in Nederland, bij de fiscus en dat soort belangrijke items grondig onder de loupe hebben genomen maar ook leuke nieuwe weetjes over de Beneteauclub hebben uitgewisseld en hebben gegist naar de reden dat (helaas) Evert en Remmy er niet bij waren (druk druk ..., zoveel jaar getrouwd en er even tussenuit gepiept, intiem weekendje elders) ... dat soort dingen maar dit bleek allemaal niet juist te zijn. En naarmate de tijd vorderde veel lol hebben getrapt. Hans en Nenna waren meteen 'soulmates' aangezien zij toch wel vaak over de belangrijke zaken in het leven hetzelfde dachten, vaak contrair aan de rest van de groep maar des te leuker aangezien je juist van tegengestelde meningen het meeste opsteekt qua kennis. Hoe spreek je bijvoorbeeld Worchestersaus uit ...?

V.l.n.r. Annie, Hans, Jack, Henri en Nenna

Ondertussen was Jack naar het restaurant 'de Brass' gelopen en kwam terug met de menukaart voor de 'dag-hap' (een creatief idee van ons bestuur waar iedereen baat bij heeft, de zgn. win-win situatie) waarna we ons gezellig samenzijn in 'De Soos' konden voortzetten. Inmiddels waren

Henri en Adele dus gearriveerd en stelden zij voor het samenzijn op hun boot na het eten voort te zetten dus het werd een 'latertje' ...

Zaterdag 9/10

Eerst gaan we gezellig allerlei soorten koffie en theedrinken in de leuke, nieuwe coffee corner (barretje beneden bij WVL) waar het bestuur van WVL (waar wij al jaren lid van zijn) veel eer mee inlegt en waarvan dus zowel door leden en niet-leden enthousiast 'gebruik van wordt gemaakt'. Ondertussen hield Henri Palaver met zeer duidelijke instructies die zeker niet voor meerdere uitleg vatbaar waren:

Vertrek om 11:00 vanaf 't Tonnetje (tijd noteren);
De boei EZE 1 kardinaal vlakbij centrale (richting Urk) rond en daarbij boei bakboord laten liggen;

Volgende ton = de Sport F, deze rond (weet niet meer welke richting op);

Met de wind in de zeilen terug naar 't Tonnetje en opnieuw de tijd noteren.

Hoe simpel kan het zijn ...

De praktijk bleek echter weerbarstiger; De JANE kon vanwege de twee boeien, waardoor hoog aan de wind varen een bijna onmogelijke uitdaging is, de noodzakelijke hoogte niet halen dus moest al bij de dijk de bakboord motor aanzetten om in het water te blijven (eerlijk opgebiecht) en vervolgens bleek dat ook de EZE boei niet gehaald kon worden terwijl er bovendien nog een heftige discussie werd gevoerd tussen de beide eigenaren die allebei iets anders hadden verstaan dus voeren wij al snel 'een geheel eigen koers' wat voor enige onrust zorgde omdat zo'n catamaran natuurlijk wel opvalt en anderen overwogen ons te volgen.

Anderen, waaronder de Footprint hadden iets heel anders verstaan dan de EZE 1 kardinaal en koersten op Urk aan waardoor weer anderen op het verkeerde been werden gezet en zich afvroegen wat nu precies de bedoeling was. Henri had nadrukkelijk gemeld dat iedereen zijn/haar marifoon op kanaal 77 moest

uitluisteren maar Niemand had dat gedaan ...
geen idee waarom niet?!

Ófwel hij spreekt onduidelijk, binnensmonds,
crypto taal ...

Ófwel niemand heeft echt goed opgelet, hoewel
dat weer niemand is opgevallen.

Uiteindelijk bleek allen de Solution een
reglementaire race te hebben gevaren waardoor
zij dan ook de onbetwiste winnaar waren, wat
weer erg leuk was voor de opstappers Hans en
Annie die beweerden 'niets gedaan te hebben'
maar dat geloofde natuurlijk niemand.

Ondertussen bleken Henri en Adele overheerlijke
en bijzondere hapjes maar vooral ook drankjes
aan boord te hebben waaronder een echte
ongeëvenaarde 'Bloody Mary' naar origineel
recept dat Henri of Adele met veel charme en
plezier perfect mixten en daarbij presenteerden
zij overheerlijke hapjes waaronder de (vooral bij
zeilers geliefde) TUC waar je dan weer dorst van
kreeg zodat je weer een lekker zelfgemaakt mixje
van het één of ander kreeg voorgeschoteld.
Ietwat onvast op de benen wilden we net naar
het gereserveerde restaurant 'De Brass' lopen
toen we werden 'opgeschikt door een bekend
'wafje' van ... Jawel Tippy die door iedereen
werd geknuffeld en vertroeteld. Ook Marga die de
lijn vasthield werd geknuffeld en vertroeteld
(weliswaar iets minder dan Tippy maar tsja ...
moet je maar niet zo'n leuk en opvallend hondje
nemen dat ieders hart ter plekke steelt.
Uiteindelijk bleek ook Jan erbij te zijn, niemand
weet nog of hij is geknuffeld en vertroeteld maar
zoals altijd was hij heel charmant en had hij
zoveel te vertellen dat zijn aanwezigheid niet
onopgemerkt is gebleven. De verrassing werd

nog groter toen ook Hans en Joke zich bij ons
aansloten en zich in het feestgedruis mengden.

Het hoeft geen betoog dat:

- Het eten verrukkelijk was,
- De drank rijkelijk heeft gevloeid, geen probleem,
niemand hoefde verder dan 400 meter te lopen
om op de boot te komen,

- Henri een gepassioneerde toespraak hield waar
(dit keer) iedereen ademloos naar luisterde en
heel charmant voor ALLE deelnemers aan de
race een leuk woordje en een net zo leuk
cadeautje had. Zelfs de JANE (die dus een halve
DSQ had) kreeg een houten pollepel, ook te
gebruiken als roeispaan 'in case of emergency'
waar we heel blij mee waren en zijn.

Moe maar voldaan ging iedereen slapen nadat zij
Tippy weer uitgebreid geknuffeld en vertroeteld
hadden.

Wat een dag voor zo'n klein hondje geen wonder dat zij meteen in slaap viel net als haar baasjes nadat zij weer op de boot waren aangekomen.

Zondag 10/10

'The Day After' was opnieuw relaxed en aangenaam met nabeschouwingen over de race/wedstrijd, met als centrale vraag of de Beneteauleden moeite hebben met luisteren of dat de mis-interpretaties aan het accent van Henri lagen ...

De waarheid zal ergens in het midden liggen ... Wij hebben weer genoten en zijn er de volgende keer 'bij leven en welzijn' zeker weer bij. Deze club voelt als 'een warme deken', heerlijk.

Met veel dank aan de organisatoren en de geweldig leuke sfeer.

Hartelijke groet vanaf de JANE, Jack en Nenna van Nieuwkoop uit Harderwijk

IN MEMORIAM

Op 21 september bereikte ons het droeve nieuws dat ons zeer gewaardeerde lid van het eerste uur Ruud van Oers is overleden. Ruud was al geruime tijd ziek maar had, zo optimistisch als hij altijd was, toch nog een nieuwe boot gekocht. Van Volador, een First 25S, hebben Ruud en Joke helaas niet lang kunnen genieten.

Ruud en Joke waren trouwe bezoekers van onze evenementen en als ze niet op eigen kiel konden

komen kwamen ze met hun campertje en voeren ze op de boot van een ander lid mee.

Ruud schreef ook veel verslagen over de vele grote reizen die hij met Joke met hun Wandelaar (Oceanis 331 dériveur) hebben gemaakt. Deze zijn in de Après Voiles op de Beneteau website terug te vinden.

We zullen hem missen.

VOOR IN DE AGENDA

AGENDA 2022

16-jan	Nieuwjaarsreceptie
19-mrt	ALV
27-apr tot 1 mei	Koningstocht
medio juni of sept	Beneteaucup ism Nova Yachting
1-2 okt	Afsluitingstocht

COLOFON

Bestuur

Voorzitter - Evert Jochemsen

Secretaris - Arjen Weber

Penningmeester - Hans de Wilde

Evenementen - Henri van Blerk en Edwin van Ginkel

Correspondentie:

secretaris@beneteauclub.nl

Redactie

Jan Huisman en Marga Visser

apresvoile@beneteauclub.nl

Advertenties

NIEUWE LEDEN

Naamvoluit	Naam schip	Type schip	Thuishaven
Johannes van der Meulen		Zoekende naar First 35	Makkum
Corné Brands	Euphoria	Oceanis 323 Clipper	Kortgene
Jaap Dooves	Solstice	First 40	Medemblik
Guus Van de Wouw	Juno	Oceanis 361 kielmidzwaar d	Sint-Annaland
Anton van Roosmale	Calypso	First 31.7	Bruinisse
Remko Sietsma	Quint	Oceanis Clipper 331	Monnickendam
Wilfred Groustra	Caramba	Oceanis 341	
Dick van der Zee	Sylmoat	Oceanis 321	Lemmer
Werner Brands	Extase	First 30e centennial	Spakenburg, Jachthaven Nieuwboer
Hans Kruis	First Match	First 32	Elahuizen

De Bénèteau-polis!

.. een polis op maat
.. persoonlijk contact
.. goede voorwaarden
.. scherpe premie

Vraag vrijblijvend een offerte aan

Suydersee
VERZEKERINGEN

T: 0227 - 712 034 info@suydersee.nl www.suydersee.nl

www.nautigclean.com
Professionnels et its best

WASH + WAXSHAMPOO	V.A.	€ 7,50	P/Moet
WASH + POLISH + PROTECTION SEAL	V.A.	€ 42,50	P/Moet
WASH + PROTECTION SEAL	V.A.	€ 25,00	P/Moet

BENETAU-CLUBLEDEN WASH+WAXSHAMPOO € 60,00! (10* 15 MTR)

INCL. HULL&DECK VOORRIJKOSTEN + MATERIAAL

@BenclubNed

Beneteau Club Nederland

www.beneteauclub.nl